

I Forhold til Straffeloven betegner det foreliggende Forslag i det Hele en Udvidelse af den strafferetlige Beskyttelse af Kvindens Kønshed, saaledes som det vil fremgaa af de nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragrafer.

§ 218 (U. § 196, jfr. Mot. Sp. 317—19) træder i Stedet for de gældende Regler om Voldtægt i Straffelovens §§ 168 og 169. Man har ikke ment at burde opretholde den i disse Paragraffer opstillede Sondring, da Tilfældene i Virkeligheden glider over i hinanden. Forbrydelsen er ligesom i Straffelovens § 168 bestemt som Tiltvingelse af Samleje ved visse Midler; men ved Angivelsen af disse er der sket en Udvidelse af Forbrydelsens Omraade.

Der er ikke, saaledes som i Straffeloven, med Hensyn til Straffen sondret mellem, om Kvinden er berygtet eller uberygtet. Dels vil nemlig Handlingen i begge Tilfælde kunne være Udtryk for den samme Raahed og Brutalitet, dels vil det undertiden være vanskeligt at afgøre, om Kvinden skal henregnes til den ene eller den anden Gruppe. Man har derfor fundet det rigtigere at opstille en fælles Strafferamme og overlade Strafudmålingen i de enkelte Tilfælde til Domstolenes Afgørelse.

Derimod har man ligesom Kommissionen ment, at der bør opstilles en Sondring mellem paa den ene Side den almentfarlige Voldtægtsforbryder, der angriber den første den bedste fremmede Kvinde, han træffer, og paa den anden Side den Voldsmand, hvis Handling ikke har denne almentfarlige Karakter, idet der i Forvejen mellem ham og vedkommende Kvinde har bestaaet et saadant Forhold, at det i nogen Grad kan undskylde hans Handling. Man har i saa Henseende lagt Vægt paa, om Kvinden forud har staaet i mere varigt kønsligt Forhold til Gerningsmanden eller er dennes Hustru. Hvor dette er Tilfældet, er der i § 218, Stk. 1, sidste Punktum og Stk. 2 fastsat en mildere Straf. Ved i Modsætning til Kommissionen udtrykkelig at nævne den Omstændighed, at Kvinden er gift med Gerningsmanden, opnaar man at faa alle de Tilfælde, hvor der synes at være Grund til Strafformildelse, ind under den mildere Strafferamme, jfr. herved Kriminalistforeningens ovennævnte Forhandlinger, S. 84.

Man har forhøjet det i Udkastet foreslaaede Minimum for Straffen.

§ 219 (U. § 197, jfr. Mot. Sp. 319) svarer til Straffelovens § 170. I Stk. 1 har man forhøjet det af Kommissionen foreslaaede Minimum for Straffen og har som Følge heraf som nyt sidste Punktum i Stk. 1

maatte optage en til § 218, Stk. 1, sidste Punktum, svarende Bestemmelse.

De i § 220 (U. § 198, jfr. Mot. Sp. 319—20) omhandlede Forbrydelser vil efter gældende Ret i Almindelighed blive straffede efter Straffelovens § 185, eventuelt i Forbindelse med § 210.

§ 221 (U. § 199, jfr. Mot. Sp. 320—21) svarer i det væsentlige til Straffelovens § 167.

§ 222 (U. § 200, jfr. Mot. Sp. 321), der fastsætter Straf for den, der skaffer sig Samleje med en Kvinde ved groft Misbrug af hendes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed, er ny i dansk Ret. Ved Bestemmelsen af Straffen har man sondret imellem, om Kvinden er over eller under 21 Aar, medens Kommissionen drager Grænsen ved det 20. Aar. Ved Fastsættelsen af denne Aldersgrænse er man gaaet ud fra den almindelige Opfattelse af, i hvilken Alder Personer sædvanlig har opnaaet almindelig aandelig Udvikling, en Opfattelse der ogsaa har fundet Udtryk i Fastsættelsen af Myndighedsalderen til det 21. Aar.

§ 223 (U. § 201, jfr. Mot. Sp. 321) giver Regler for de Tilfælde, hvor Opnaaelse af Samleje ved Anvendelse af Svig er strafbart. Bestemmelsen svarer til Straffelovens § 172, idet man har udeladt den af Kommissionen foreslaaede Udvidelse af denne Paragrafs Omraade, hvorefter Bestemmelsen ikke blot skulde finde Anvendelse paa den, der tilsniger sig Samleje med en Kvinde, der vildfarende anser Samlejet som ægteskabeligt, men ogsaa paa den, der tilsniger sig Samleje med en Kvinde udenfor Ægteskab, naar han benytter sig af, at der foreligger en Identitetsforveksling fra Kvindens Side. Man finder ikke, at der er praktisk Trang til at foreslaa en særlig Straffebestemmelse for dette sidste Forhold.

§ 226 (U. § 204, jfr. Mot. Sp. 323), der ogsaa kommer til Anvendelse paa Sædelighedsforbrydelser overfor unge Personer, fastsætter Straf for anden kønslig Omgængelse end Samleje, naar saadan Omgængelse finder Sted under de i §§ 218—225 (U. §§ 196—203) angivne Betingelser. Bestemmelsen træder i Stedet for Straffelovens § 176.

§ 228 (U. § 206, jfr. Mot. Sp. 324—25). der tillige kommer til Anvendelse paa Sædelighedsforbrydelser overfor unge Personer og mellem Personer af samme Køn, hjemler Straf, naar Forbrydelsen begaas af grov Uagtsomhed. Efter gældende Ret haves der ikke her Hjemmel til at straffe Uagtsomhed, men dette er en Mangel. Naar der